کتاب هایخارجی

گفتمان، سیاست و جنبش فمینیستی

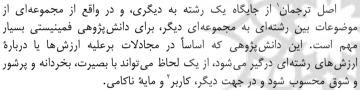
چکیده:

در این اثر، دست یازی به مفروضات مربوط به روش، موضوع مطالعه و ارزش در علوم اجتماعی به طور عام و نیز مفروضات مربوط به حوزههای حکومت، سیاست و تئوری جنبشهای اجتماعی به طور خاص تر، موردنظر بوده است. «تحول جهان» می تواند منبع مفیدی برای دستهبندی نظریه پردازان فمینیستی باشد.

استیسی یانگ، نشر فمینیستی را به عنوان فعالیتی سیاسی و این گونه ناشران را به منزلهٔ عاملان اقتصادی و ایدئولوژیک تلقی می کند. روش شناسی فمینیستی موردنظر یانگ، شیوه ای است که بر اصول مترجمان در درون و میان حوزه های قدرت، متمرکز می شود.

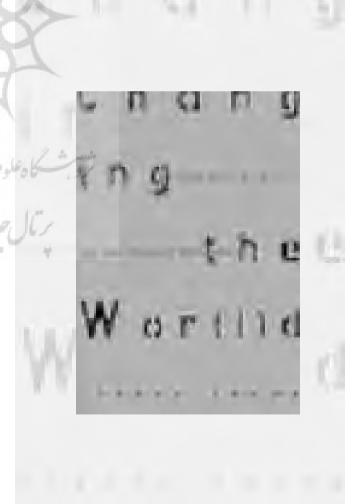

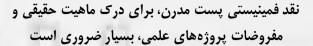

«تحول جهان» اثر استیسی یانگ که در دهه ۹۰ تأثیر آشکاری داشته، اثری است به خوبی ساخته و پرداخته شده و کاملاً تبیینی که در آن دستیازی به مفروضات مربوط به روش، موضوع مطالعه و ارزش در علوم اجتماعی به طور عام، و در حوزههای حکومت و سیاست و تئوری جنبشهای اجتماعی به طور خاص تر موردنظر بوده است. این اثر مرجع کاملی برای دانشجویان سالهای آخر کارشناسی و اوایل کارشناسی ارشد است، و همین طور منبع مفیدی است برای دستهبندی نظریه پردازان فمینیستی و دانش پژوهان علوم اجتماعی فمینیستی که میخواهند به صراحت به همکاران مبهوت خود شرح دهند که چرا به نقد فمینیستی پست مدرن، برای درک ماهیت حقیقی پروژههای علمی و یا مفروضات رشتهٔ خویش، وابسته هستند.

یانگ تلاش می کند تا «فعالیت فمینیستی گفتمانی» را در قانون تحقیق در مورد جنبشهای دهههای ۷۰، ۸۰ و ۹۰ زنان در آمریکا جای دهد. وی فرصتهای انتشار نوشتههای ویژه را توسط انتشارات کوچک فمینیستی که آنها را «متون خود نظریه پرداز» می نامد، به عنوان متمایزکننده تئوری و روش در جنبشهای اجتماعی به کار می گیرد. وی با توصیفی اقتصادی و سیاسی از فعالیت انتشاراتی فمینیستی آغاز می کند. این توصیف عمدتاً از مصاحبه با بنیانگذاران و کارگزاران چهار انتشارات ممّ و میرا شیزخانه: زنان مطبوعات نژادی، کتابهای جنجال برانگیز، کتابهای عمّ لوت، و مطبوعات ساوت اند آلی استنباط شده است. سپس در مورد این که چگونه فعالیتهای شبکهای مطبوعات منافع سیاسی اقتصادی آنها را متمایز می سازد. بحث نموده و کاملاً روشن می سازد که سردبیران و ناشران فمینیستی تا چه حد به مؤلفان جدید، به نوع جدید نوشتار و به دیدگاه خلاق به زندگی سیاسی بها می دهند. هدف وی از چنین توجهی بر کار نشر فمینیستی این است که آن را در سطح خرد هم در بین و هم در درون مطبوعات به عنوان فعالیتی سیاسی و نیز در سطح سیاست کلان به منزلهٔ عاملان اقتصادی و ایدئولوژیکی جای می دهد.

سپس یانگ به «متون خود نظریه پرداز» بر می گردد، تا مفروضات آنها را راجع به

«متون خود نظریه پرداز» به عنوان شیوهای در تئوری قدرت، سلطه و مقاومت در سطح هویت و زندگی روزمره را وصف می کنند

توجه به روش شناسی فمینیستی بین رشتهای، مستلزم تحمل بالا برای تضاد و صرف هزینههای احساسی، فکری و سیاسی است

 $^{''}$ سیاست هویت، $^{''}$ اتوبیوگرافی، $^{''}$ نظریه و قدرت به چالش بکشد. وی دو متن اساسی، «شورش» ٔ اثر ماینی بروس پرات^{۱۳} و «عاشقی در سالهای جنگ» 1 اثر چری موراگا 6 را در مقابل برگزیده های ادبی که جریانی از سیاست هویت در ایالات متحده در اوایل دههٔ ۸۰ را پدید آوردند، مورد بررسی قرار می دهد. او «متون خود نظریه پرداز» را از آن جهت ارزشمند میشمارد که به عنوان شیوهای در تئوری قدرت، به نحوی «سلطه و مقاومت در سطح هویت و زندگی روزمره» را وصف مى كنند. (ص ٩٧) هدف اين تأكيد، باز تعریف چیزی است که کنش سیاسی نامیده می شود، و آشکارا فراتر از تأکید لیبرالی بر سیاست اجتماعی در مورد اعمال «مقاومت در برابر اشكال مسلط سلطه» است.

(ص ۹۸)

نیمهٔ دوم کتاب، مطالعات علوم اجتماعی جنبش زنان و تئوری جنبش اجتماعی را به نقد می کشد و با بحثی از تئوریهای پست مدرنِ قدرت، ذهنیت، و مقاومت برای استفادهٔ دانشمندان علوم اجتماعی خاتمه می یابد. نیمهٔ اول کتاب آشکارا، اصیل ترین بخش کتاب است، اما نیمه دوم حتی به طور مفصل تر به اصول بین رشته ای ترجمان که شکلی از «فعالیت گفتمانی فمینیستی» است، پرداخته است.

فصل چهار را، که به مقایسه و مقابله مؤکد بین مطالعات جنبش زنان توسط مایرا مارکس فری، ۱۰ بث بی.هس، ۱۰ بارابارا رایان، ۲۰ جو فریمن، ۱۳ اتل کلین، ۲۰ جویس گِلب ۲۰ پرداخته، نه تنها می توان به عنوان نقد مفصل بازنگاشتهای ناخواسته ۲۰ ایدئولوژی لیبرال تلّقی کرد، بلکه همچنین می شود آن را در کنار فصل های بعدی، به منزله یک نوع روش اجتماعی تجربی در نظر گرفت، که دانش پژوهی علوم اجتماعی فمنیستی را به عنوان کج فهمی مفید ۲۰ می شمارد و آن را تغییردهنده آن چیزی می انگارد که می توان به عنوان «داده» در مطالعات جنبش های اجتماعی به حساب آورد.

کتاب یانگ مجادلات فمینیستی را با جایگزین کردن تبیین به جای مباحثه به روش بسیار کنترل شده ای بررسی می کند. اما این امر دقیقاً به علت ترجمان او بین حوزههای قدرت است و همین راه را برای دستکاریها و تفسیرهای نادرست از کار وی بازمی گذارد؛ به این صورت که یانگ فقط در زمینهٔ تضادهایی که بیش از حد در گیرشان بوده چنین دقیق کار می کند. (نه در تمامی حوزهها)

من تا فکر می کنم، چیزی که بتوان روش شناسی فمینیستی بین رشتهای نامید تا حدی وجود دارد، و این روش شناسی در مورد شیوه هایی است که بر اصول ترجمان در درون و بین حوزه های قدرت متمرکز می شوند. معمولاً شخص چنین روش هایی را وقتی می شناسد که با آنها در میان سوء تفاهم ها و کشمکش ها برخورد کند و نیز

وقتی که مفروضات پیشین وی توسط جنبشهای خرد و کلان قدرت خدشهدار می گردند. توجه به چنین روش شناسی کانونی مستلزم تحمل بالا برای تضاد و آغاز مجدد، و صرف هزینههای احساسی، فکری و سیاسی است. کتاب یانگ حاصل چنین تلاش سیاسی است و چنین روشها و ترجمانی را بررسی می کند.

يانوشتها:

*Katie King (University of Maryland)

- ۱. acts of translation
- ۲. Labor intensive
- ٣. Discursive feminist activity
- f. Auto theoritical texts
- ۵. wedge
- ۶. Kitchen Table: Women of Color press
- Y. firebrand Books
- ۸. Aunt Lute Books
- 9. South End press
- 1. Identity politics
- 11. Auto biography
- ۱۲. Rebellion
- ۱۳. Minnie Bruce pratt
- 14. Loving in the war years
- ۱۵. cherrie Moraga
- ۱۶. subjectivity
- ۱۷. Resistence
- ነለ. Myra Marx feree
- ۱۹. Beth B.Hess
- ۲۰. Barbara Ryan
- ۲۱. Jo Freeman
- ۲۲. Ethel clien
- ۲۳. Joyce Gelb
- ۲۴. Unintended reinscriptions
- ۲۵. productive misunderstanding